

Dr. August Koenig's HAMBURGER

BRUSTTHEE

všem neuduhům Prsou,

Plic

Hrdla.

Dra Augusta Koeniga Hamburgské prsuí thé prodává se jen v pávodním zabalení po 25 cotech jeden, neb pět balíčků za \$1.00; k dostání ve všech lékárnách a neb proti předplacení poště se vypláceno kamkoliv ve Spojených Státech. Adresujte

The CHARLES A. VOGELER & CO., (Nastepel A. Vogeler & Co.) Baltimore, Md.

Dr. August Koenig's HAMBURGER

Tropfen

všem nepravidelnostem

Jater.

všem nemocem

KREVNÍM.

žaludeční m

neuduhům.

Lahev Hamburgských kapek sto jí 50 centů, neb 5 lahví za \$2.00; ve všech německých lékárnách k dostání aneb když se objedná za \$5.00, pošlou se vyplácené od

The CHARLES A. VOGELER & Co. (Nastepel A. Vogeler & Co.) Baltimore, Md.

Ze kolek (medley) se The Char. A. Vogeler & Co. (Nastepel A. Vogeler & Co.) Baltimore, Md., obdrželi každý týden odměnou

O hrozném požáru církve v Berdyčevě

ptá Nár. Listům krajem p. Ant. Zich ve Velkých Nizovcích v Berdyčevě, jak sám byl svědkem hrozného katastrofy. Někdy přibližně se v církvi Ferronho a Luthansa v Berdyčevě, jest v té době sněma již za správy časopisců, myslím ale, že nebude od něho, popříjím vám katastrofu to co svědek viděl, zachráněním se s hofit. O té bouři, když již bylo vše v plamenném a pozdě tím, že jsou v smutku tom nastalí se v nešťastnou tuto zápletku. Na nový rok pravoslavného obřadu bylo velké představení a poněkud bylo počasí příznivé, bym ráno bylo velmi ticho. Ote sloupek vřelých oděn předáno okolo 1000 vstoupenců kromě obecenstva besední vstoupivších. Církev nalezi se na nejvyšší ulici města, v samém středu jeho. Okolo půl 9 hod. večerní začalo představení starými výkony herců a při dobrém nádechu otevírala. V předposledním vystupu druhého již odložil, po kterém die programu měly být dáány živé obrazy, sponzorován na místě, kde vyvěšoval lamp měl své zavěšené oddělení, které umístěno pod tribúnou vojenské kapely, nanejmen, který skrze prkna provázel a rychle se vrtal, každého odporu nezaujal, neboť po hasičích nastal volně oděný stopy. Nyní nastal smutek; vše ticho se k jedinému výhledu asi jeden sáh širokému na kterém, po obou stranách, nalézala se plechová kamna k vyvěšení naplněná uhlím. Když již vychodil tento naplněn byl v celé své výšce asi čtyř sáhů na tři metry a vřelou nešťastnou, z kterých nikdo ani v před ani na zad spasil se nemohl, byla ona kamna ze svých vyvěšených míst na ně vržena. Tu došlo křik a smutek stupně nejvyššího. Oheň zatím křik se velmi prudce. Hudebníci vyrazili na tribúně prkna a otvor na stěchu konfren, až na čtyři se spasil. Ve dvéřích stala se záplečka. Strážný tu chaos! Já stál doved uprostřed církve přemýšleje na spásu. Konečně když již oheň trvala polovici střechy na budově, já nevidá spásy ve dvéřích, vrhl jsem se po lavicích na galerii, vyrazil rukama prkna a skočil na ulici, přispěním tu stojícího obecenstva učinil otvor asi osm metrů dlouhý a voláno na nešťastníky by se v onu stranu obrátili, avšak vše marno, nikdo se v stranu neobrátili pouze jedna z krasojedů se tímto způsobem zachránila. Nyní teprv dostoupila hrůza svého vrcholu: v střechu na celé budově vzhlála se v 10 minutách v jedno ohnivá moha a stěny počaly prohřívati. Tím odkryt pro všechny po spasilých, kteří postřídali svých drahých, přátel a známých, pohled, který nedovedu a který nedá se pouhým perem vyjádřit; též nakupená byla se následkem sesutí střechy vzhlála a spásu i pomoc žádná! Oud se "sedmi set", možná i více nešťastných rozhodnut (beru čísto nešťastných obětí z poněkud zaručených dat, a z mého čtyřdenního pobytu na spáleništi.) Vše toto, od samého počátku až do sesutí se střechy vyžadovalo času asi 20 minut, avšak po hasičích, neb nějakým zakročení policie žádného slechu, až hasičské stanice jest asi 1000 metrů od místa neštěstí vzdálena. Mezi tím časem však byl požár na stanici požární ohlášeno poslem a tu teprv dostavili se hasiči, když nic více spasil nemohli — bez vody! Nyní nastalo zoufalé hledání, tu hledá otec své děti, tu děti své rodiče, přítel přítele, avšak marně. Zoufalé tváří při svitu požáru viděl na ústce, konečně o třetí hodinu požár udušen a přikročeno k rozbití mrtvol, které možná bylo poznat pouze po částkách zůstávající oděvu, neboť hlavy, ruce a nohy z větších částí uhořely. Prostranství okolo církve bylo ráno dne 14. ledna okolo osmé hodiny plně vytažených mrtvol vesměs nahých. Velké štěstí, že počasí bylo od této katastrofy příznivé, tak že ráno nalézáno mrtvol bylo na kámen zmrazené, tak že celé toto místo podobalo se velkému skládku soch. Jaký však pohled poskytovala ulice ráno dne 15. ledna? Tisíce lidí táhlo se na spáleniště, neboť málo bylo těch, kteří již z večera o požáru věděli, pot řevy byla této noci mlha taková, že na 500 metrů nebylo znát, na které straně hoří. Hledající mozi mrtvolami svých straceňých, brali je "na rozkaz policie" domů a pochovávali, což trvalo do soboty 16. ledna. Mrtvol, které zůstaly nepoznány, byly v sobotu ve čtyry společné hroby na hřbitově pravoslavné slavnostně pohřbeny. Přívodem nešťastného toho požáru, jak jsem sám zvěděl od členů církve, byl rozsvícený lamp. Z koni, kterých měla společnost tato 10, uhořelo 9, a sice v kontrárech, každý na svém místě, že by však byli běhali po obecenstvu, nezaujal se na pravdě, rovněž jako báhorka o smetce psů, neboť společnost tato žádných neměla. Z herců pohledali se čtyři, dvě ženy a dva muži; ostatní, kteří vyžádali, zůstali bez oděvu a bez větších prostředků k životu, neboť zachránili pouze jednoho koně, o kterém se jako pochybně, státního šiv. Ze neštěstí toto došlo takových rozmrá, klade se jedinečně za vinu berdyčevské policii. Tak i já soudu míním; neboť kdyby byla policie své povinnosti dostála, mohlo být neštěstí toto daleko menších rozměrů. Avšak málo přes

došlo se k ní, jakého vyšetřování, neboť není-li to lehko myslivostí, povolit postavení budovy takové a toliko z jedinkým výhledem? Hasiči nabíli též káňůch na střeše, neboť vždy bývalo dáno vstřípní z osamělé bez vřelosti "hoří" a již galerii stojící střeše byla po z vyřazení prkna, aby se mohlo dovnitru a galerii spasilí tímto otvorem, mohlo vřelostí pro obecenstvo a přítel a lidi stažití bez štěpy a byl by se zajisté nastal ani stříhání náležit. Tři hasiči mohli zachránit katastrofu i bez vody. Oheň vřelá přede na místě, kde při jiných představeních stávali lidé, na dané znamení byl by na katedr z dvou galerii utínil jeden hasič sekerou takový otvor, že se mohli všichni lidé spasilí a církve v pěti minutách vyprázdnit. Především všichni vřelosti, požáru o bezpečnosti obyvatelstva. V jaké době nastal Berdyčev nyní se zacházel, lehou pochopitelně, jsou rodiny, které zahynuly úplně, mnohá krátně zanknuta, málo jest domů, aly z nich někoho nepostřídali, mnoho rodin, a kterých zůstali pouze málo starší, starších starších bratrů a sester i dětí. Utkaly se i četné případy šílenství, tak že, kdybych měl všechny ty z výjevy popisovat, dlouho bych psát musel, a to pouze o těch, kterých jsem byl sám očími svědkem. Býval bych dříve psal, avšak i mne stála katastrofa ta oheň, která se nedá nikým nahradit, strčil jsem svoji milovanou ženku, bratra svého bratra, a svého spolovníka i a jeho dceru. Přiblížil jsem se k tomu, že jsem navštívil moji sestru. Maril a bratrem svého bratra Václava Vlachem, kteří oba vyponáhají na pochovaném dvoře i mstačká Machovky; oba jsou svobodní, i dávali mne, abychom navštívili církve, což jsem jim odopřiti nemohl. Jel jsem se svoji ženou a s nimi; v Berdyčevě však jsem se zastavil u druhého bratra, hostinského p. Jana Kuběse a poněkud to bylo na nový rok, ale i on se ženou. Pak jsem se na cestě stávil ještě u mého spolovníka, též hostinského, p. Adolfa Prauze, který též do církve přichystán byl se ženou i sli jsme, všech nás oem, vzali jsme vstupenky a posadili se hned u vchodu, abychom byli na kraj. Mezi prvými a druhými oddělení, poněkud byl velký mráz, sli jsme do buřtu na čaji, když jsme se vrátili, byla námi zaplacená místa obsazena dvěma židovkami, usadili jsme se následkem toho takto: první místo od vchodu pan Kuběs, jeho manželka, moje sestra, dále seděl ony dvě židovky, pak Václav Vlach, moje manželka a žena p. Ad. Prauze. Já však a p. Ad. Prauzem již jsme až na svobodné místo okolo onoho nešťastného kouta, kde oheň vřel. Tak se stalo, že jsme po vypuknutí požáru nemohli jeden druhého přispět ku pomoci. Z nás omezi čtyři zůstali na živu a čtyři uhořeli t. j. moje manželka, bratr bratra V. Vlach, p. Adolf Prauze a jeho manželka. Ti, kteří se spasilí, z větší části museli vyrazit stěny, což bylo věcí velmi snadnou. Dvěmi nepasalo se ani 100 lidí. Měl bych mnoho ještě psati, avšak chvilky se při vzpomínce na prožitě hrůzy, proč musím již uzavřítí s prsou, by jste ze zaslých vám hádky upokojili, co za dobré uznáte. Jakých výsledků bude míti zavedené vyšetřování, sdělím příště.

To jest ta příčina! — Letošní siny bylo následkem bouří a vřelosti potvorní spojenci často přerušováno a odhřezání všech záležitostí ovšem stálovali si na nepravděpodobných úspěších, avšak na počty valdělších od drát, které jen z nich bráta v vřelosti potvorní stávkou dostráží. U jiných příčin nepravděpodobných dohledání na takové počty podává ve Svornosti politické (Duk.) pan Langer, zlíká vyšetřování ve Svornosti, jak to časem a dopravou potvorně stávkou na takové počty chodí. Píše: Z Yanktonu do Utica jest přes 7 mil tam jest říka osazen. Odtud do Lesterville jest přes 6 mil. Z Yanktonu do Utica přes Lesterville jest denatí pošta 6 mil. Má 10 stanic až do Mitchell. Máno časně jest poroc v Utica. Poštovní jest farmář, on jest spí a pro by vřelosti, vždyť za to nic nemá? Vozka jede do Lesterville; tamnějí poštovní odělná něco pro Žitkov, a poněkud má k přebížení a zaplacení jenom 7 minut času, poněkud mále Žitkovské vci a ty jdou dále a tak se často stává, že se dostanou náše věci až do Mitchell. Mezitím přijde vozka ze Žitkova do Utica pro poštu v jednu hodinu odpoledne, ale noviny a psaní jsou ještě v Lesterville a dále po poštách roztroušeny. Ty dojdou večer aneb za několik dní, a poněkud dochází pošta Žitkov jenom dvakrát za týden, t. j. v úterý a v sobotu, stává se, že noviny se dostanou čtenářům až za 14 dní, rozkubané k nepoznání. Paal jsem na poštovníra do Yanktonu, ten mi dal odpověď, že vše od něho jde v pořádku jako za stará. Paal jsem do Utica a odtud mi odpověděl úsměšně poštovnír, že za to nic nemá, že to konat nebude, a také skutečně jsem nedostal po třikrát žádnou poštu. Na to přišel ke mně sva poštovnír z Lesterville a pravil, že oni vždy vědí dříve než my, co k nám má přijít a jak to je roztroušeno. Paal jsem do Washingtonu, ale nic platno, odtud má člověk čekat dva měsíce na odpověď a pak to není nic lepší. V Utica poštovnír prodá sotva za čtvrt roku za 1 dol. kolká a pfece tam pošta býti musí. Poštovnír v Lesterville prodá o málo více, než v jakémkoli ročně asi za 20 dolarů. Jsou to počty bez obchodu, jen na farmě a tu se má vlastní práce zkracovat a kdo vede obchod, jest to také takové.

Není všecko zlato, co se třpytí.

— Pravda toho poznává red. Slavio, pan K. Jonáš a píše z Madisonu: — Jenom člověk občilý duchem se může váže na politické strany zdejší, — obzvláště dnes, any nemají skutečně žádných velkých záasad, které by je dělily. Vím sice, že podnes mnohý republikán by si raději dal koleno vřtat, než by hlasoval pro demokraty a innohý demokrat život moel by nehlasoval pro republikány. Ale to jsou zpodobili, to jsou fanatikové, — to jsou lidé silně politické víry, ale slabého rozumu. — Zde ve Wisconsinu, pokud se zákonodárství týče, nelze tak dalece na stranu demokratikou stělovat; ale v taktice dopustila se letos nemotornosti a chyb velikých. Do organizace assembly, většinou demokratiké, přišli se někteří dem. kongresníci jako malí diktátory, chtějíce rozlišenými fradny odměnit své nohsledy. A to jim arci krátně sluší, když na jedné straně laji republikánské straně, že považuje veřejné úřady za pouhou kořist pro své přátele a na druhé straně dělají zrovna tak: Před volbou hlásají potřebu reformy, přišlihají hořky doly, jen kdyby dostali do rukou moc, a když ji mají, padnou na tu "kořist" jako hladová smetka a děl jí mezi sebou, že to ani páni republikáni při svém dlouholetém cviku lépe nedovedou. Mezi politiky demokratickými jsou hejna těch, kterým všechny reformy jsou humberg, pouhá lžka v čas volební; oni chtějí, aby pěkně všecko zůstalo při starém a přejí si vítězství strany demokratické nikoli proto, aby něco napravila nřbrž proto, aby oni zasedli k egyptským hrncům na místě republikánkých vládců sli sváděcí a tlačební, kteří se a nich již tak dlouho hrnců. Co konečně následí mnozí lidé na tom, které hejno kořistníků a

Rozmanitosti.

O neštěstí v uhelných dolech v Diamond, píše se Svornosti: Jen dva Češi se utopili, a sice jistý Josef Ližek, svobodný, který přišel do Braidwood předlonim na zimu, pak jistý W. S. Sýkora, svobodný, který přišel do Diamond asi před pět týdnů a právě zrovna minulého týdně počal v tamním dolu pracovat. V počtu 75 utopených jest 46 dělníků ženatých, 28 svobodných a 1 chlapec asi 13 neb 14 roků starý. Vzhledem na národnost jest mezi utopenými 10 Poláků, asi 40 Němců; ostatní jsou Skotové a Irčané. Vábec se ale soudí, že bude počet utopených ještě větší. Neštěstí událo se minulý pátek asi v půl druhé hodině dopoledne. Na jednom místě ve arém dolu ohořel se strop, to se ze 25 sesadila a utvořila se svou jazy, do této nalila se voda a prodělala si průchod do jedné lachty, kterou pak proudem valila se do dolu a rozlivala se po dílech na vše strany; zástal pro dílek jenom jeden východ, kterým záhy spasil se mnoho ho černochoť a Italů útěkem; ostatní všichni hornelci, kteří utikalí jiným, opačným východem, zabýhali se vodě. Ze všech těchto vyžádali a vodě se nahoru jen 3 hornelci, mezi nimiž byl jeden Čech, jmenem Martinec, který jest velké a silné postavy a jen svou přirozenou silou přemohl vodu, ve které až po krk se brodil, dostal se k rybníkové chů a vyjel nahoru. Jeden nec více do lachty vyřaboval své krajany, vytáhl dva za sebou a vrátil se pro třetího, utonul pak i sám v dnu. Všecky lachty jsou plny vody až se 8 stopy od povrchu

stěh hrnců sedl, stali republikánští nebo demokratiké? Namá-li se změnou vládnoucí strany nic napsavit, nemá-li dočísti se sepoč potvorně demokratky anebo přiváti ku platnosti nějaká důležitá otázka, k čemu všude tá směry? Navrhli-li nějakou možnost obráta k loptivu, lid stávká při starém, hlasuje konzervativně pošli se stranou republikánskou — a učint to na přeroz áse, nechá-li se demokracie opanovati blížími šlábnoví a nepochopili, že národ stávká od ní něco prospěšného očeká. Demokracie se musí obráti, chozí-li na přeroz zvlášt — sli vřelostí zasleáht. Bude mti ostatek za nalobou přilistování ostatek o v ní jsou jak dalece pabrátli. A nový kongres zasadne, bude rozhodn demokratiká vřelina ve zánovně stávká a avřelina jak si bude poštati, avřelina. — Co to páno, jest o všem psaná pravda, jenom to si na neštěstí tím drák p. J. sám vyřelivši dalekě chudoby, jaké by měly se nosmiliti jen v vřel vřelosti. Jest totiž a dostatek známo, že p. J. vše se slepě na stranu. Až do r. 1872 byla Blavie slepě republikánskou a vřel ve všem, v záležitostech i kandidátech, stranu tu podporoval. Od té doby vřel po volích stávká kritiku, sje také stranu demokratikou, jako v přítomném pádu, ale když přijde pozdím, podporuje slepě stranu demokratikou, všechny její kandidáty bez výjimky. Či jest kdo pamětníkem toho, že by byla učinila za minulých 11 roků jedinou výminku, že by byla před volbou její radila: Volte republikány, když shodíte že je lepší demokratikých navrženců? Nikoli! Vždy a vždy jen hosto její jest: Prý se všim republikány!

Nešťastný úsm. — Dvř jistěho farmáře ve Woodstocku (Vt.) jest obrátno po jedné straně kamennou zdi deset střešic vysokou. Před několika dny vyžehl se nočního času panther přes tuto zed, uheřvali mladého vřla a skočil s ním zpět přes ohraď. Ale kořist jeho náhodou byla přivážena na silným prázem k jímdu volu, jenž stržen byv k zemi a vlečen proti zdi, únos pantherovy překážil. Farmář probuzen byl neobyčejným lomozem, spěchal na dvř a tam spatřil oba voly vřelí mřve, každého po jedné straně zdi jako kočky porvěné přes plot. Panther utekl.

Nejstarší město ve Spoj. St. Santa Fé, chystá se, aby v červenci oslavilo 333letý výroční den svého založení; ač dějepisná data o tom nejsou zcela jasná, proto přece se k jistotám mti rok 1550 za dobu založení. Slavnosti trvati mají celý s hora jmenovaný měsíc a poskytovati co nejvíce, co by stálo za podívanou; mezi jiným výstavu nerostů; výstavu zajímavých starožitností; nápodobení mravů a zvyku Pueblo-ských Indiánů; vjezd Španělů do města; španělské národní tance a jiné zápletky, které ovšem nevyjímají.

Hlásek Stěstýny jest John Burns z More Co., v Sev. Karolině. Před několika nedělemi pobíždělo veskeré jeho jměň se dvacet akrů neplošné pády v More Co. a z nedochéplého honičlo psa. Asi před třinácti dny objevil Burns na svém pozemku zlato a ukřváže vzácné to tajemství až na dvě své duše ushromá. Edli si pomalu přes sto liber draheho toho kovu a prodal pak menší polovici svého pozemku spekulantům za \$148.000, ponechav si větší část pro sebe. Nyní chce si dát vystavět nádherný dům blízko svých zlatých dolů a jmn jest nyní nejobhatší člověk ve východní části Sev. Karoliny.

Monopolistické klěště. — Tak málomoctví jako New York se dořista žádné milionové město nezacházelo v rukou malé ale dobře řízené společnosti kapitalistů. Tak Tak zvaná "American Steam Heat and Power Co.", které od moudrých otců města dáno neobmezené plnomocenství k zlořádu, jímž celé město trpě, vyvinula se v krátkém čase svého trvání jakožto nebezpečnější monopol, který kdý kdý sázrně pokračující město dovedl využítkovati ve svůj vlastní prospěch. Nejen že po celé týdně a měsíce ve nejobohatší části města po své libovůli dlabá na ulicích vytrhávala a obchod ustavilým zastavováním pouliční dopravy pokračovala, nřbrž ona také svými parními rourami spodal část města proměnila v obášký jceen, který hned tu a tam onde nepřevládajícími vřabochy ohrožuje život, zdraví a majetek občanů. Ustavivšíma nejvřelším pády vřelými plynavody pověřilivě požárnov-

ny, neboť učelí mnozí plyn, které konečně, když se vřelí spásohiti málo strachů vřaboch. Podobný vřaboch učelí se neoběvo na rohu ulice Broadway a Maiden Lane. Nejlepší na tom jsou spoletnosti pojišťovací pro život. Účastník Newyorský občan, jenž vidí, že život jeho jest se všech stran těžce ohrožen, posvěřil na svou rodinu a hledi sepoč o ni se postarati a skládká těžce vydělané peníze ke spoikém pojišťovně na život a čras.

Prato! — Proč moiež škůny v New Yorku, když byly znovu ohřaty a tak horlivě jim dávan přechod, nyní tak vřelou jsou plodiny anebo ani vřelou nepřítny, o tom zmluň se "N. Y. Nachrichten": "Někdejší puritánské škůny o svěcení neoblie a nyní vřelend do nového tesatního zákonění, zřádkají nyní jaksi v pozadí a provádějí se se shovřatostí co nejvřelší; policie nepřimahuje pouze jen jedno oko, vřel hneď jakmile nějaký porušen tohoto zákona spozoruje, zhráka vyřel, jako by jeh vřelce ani nebylo. Ale to je právě to, co nás nedělká čelí. Legislatura totiž právě zaslala a kdýby bylo výkoně řádovny přilii přěny v provádění zákona o svěcení náde, ozval by se New Yorkem tak mocný vřelík nevole, že by ho páni zákonodárcové v Albany, jakkoliv vřelce mřvali k přímám národa zabadněné uli, museli nalyše a že by pak bylo zmřelání čelí zákonů pravděpodobno. K tomu však nedělká čelí stýj co stýj dojt nenechaj, proto chovají se nyní tak pokojně a pak až doba zasedání legislatury bude odročena, ukážou teprve své ostré drápy. Tedy jen opatrně! Legislatura posud zasedá a proto ji nuti ještě v čas, hledě k zákonu o svěcení neoblie, tak jednati, aby se občané Newyorkští nepotřebovali obávkami chvilu, kdy legislatura bude odročena.

O velikém neštěstí, které se přihodilo v úterý dne 20. t. m. v nešťastném městečku Newyorkské země se již předělně tédně krátce zmůnil; podáváme ještě následující bližší podrobnosti. Skolu tuto navřeloval 700 dítek pocházejících většinou z chudších tříd. Všechny se nacházely ve svých školních světnicích, kdý nastal poplach, že hoří. Na to následovalo ihned strašné zřelění. Střelování dítek ze čtvrtého poschodí pokojně započalo a šlo před se v rychlém pořádku, kdý na jedinou jeptišku, dohlížitelka dívčího oddělení, padla do mdlob. Tím nastal mezi dítkami větší vřelí smutek a všechno se začalo hrnout na chodbu. Na schodech již přepělných utvořila se tláčenice, v níž šlo o život. Zábředil okolo schodiště se prolomilo celá hromada zápaselých dítek padla stěhlav dolů na dlažbu, kde pět až šest skupeno bylo jedno na druhém. Policie a hasiči se dostavili v krátké chvíli, ale jejich práci překážely přilii postrážené dítky, které neustále padaly neb skákaly se schodů, jenoue tšněny od zduřelých, které se taktéž hleděly prodrati ven. Set dítek bylo hned na počátku zřelivno jakožto mřtvol. Osm jiných zemřelo za krátký okamžik po vřelání. Velký počet jiných, které byly dopraveny do sousedních budov, dokonával na cestě. Zřelění, kdý zpráva o tom se roznesla, bylo ohromné a velké zástupy lidí proudily ulicemi na blízku školní budovy. Oheň, z něhož dým se šliil po celé budově, a jenž spásohiti takovou pobroumu mezi nevinnými dítkami, ani za ten poplach nestál. Vzniklo ve hromadě smeti v přistěnků pod schody vedoucími na jižní straně budovy z druhého patra do třetího. Dounal již po nějakou dobu až prolhal se stěnou dílek chodbu od školní světnice v práci a plazil se vřelou do třetího patra, dříve nežli se o něm vědělo. Právě v ten okamžik zaklepal kdosi na dvře patřící třídě v druhém poschodí, chtějí mluvit i jedním z děvkáček; dveře tyto otvíraly se zrovna naproti přistěnků, v kterém dounalo smeti. Učitelka otevřela, ale v ten okamžik vyřelily plameny z pod přistěnků, avšak ne dříve, dokud to zřelivá dítky nezahledily. Všechny pokusy ukonejšiti je byly mřny i hoaly se divoce ze světnice. Dým se z přistěnků znovu vyřelil a v málo vřelích rozšířil se po všech světnicích. Budova jest o pěti poschodích a má devět světnic, sedm pro dívky a dvě pro chlapce. Kdý devěťnáct ve druhém patře vyřelila ze svých světnic, dostala se sotva ke schodům, kdý se na ně začali hrnout chlapci a dívky z horních pater, načež následoval shora zmřelý vřel, jehož líčen pro svou hrůzu se peru choděbách a na schodech ležely roztrhané knížky, rozbité tabulky pouzdra na pára a kusy oděvu — dšed to památky divokého zápletky, aby unikly smřti. Mřvé dítky dopraveny byly do sousedního chráma Nejevřelého Vykřepitele, kde položeny byly do chrámové lodí. Matky radice si oesta hantým stávkem policie napl-

ly, neboť učelí mnozí plyn, které konečně, když se vřelí spásohiti málo strachů vřaboch. Podobný vřaboch učelí se neoběvo na rohu ulice Broadway a Maiden Lane. Nejlepší na tom jsou spoletnosti pojišťovací pro život. Účastník Newyorský občan, jenž vidí, že život jeho jest se všech stran těžce ohrožen, posvěřil na svou rodinu a hledi sepoč o ni se postarati a skládká těžce vydělané peníze ke spoikém pojišťovně na život a čras.

Prato! — Proč moiež škůny v New Yorku, když byly znovu ohřaty a tak horlivě jim dávan přechod, nyní tak vřelou jsou plodiny anebo ani vřelou nepřítny, o tom zmluň se "N. Y. Nachrichten": "Někdejší puritánské škůny o svěcení neoblie a nyní vřelend do nového tesatního zákonění, zřádkají nyní jaksi v pozadí a provádějí se se shovřatostí co nejvřelší; policie nepřimahuje pouze jen jedno oko, vřel hneď jakmile nějaký porušen tohoto zákona spozoruje, zhráka vyřel, jako by jeh vřelce ani nebylo. Ale to je právě to, co nás nedělká čelí. Legislatura totiž právě zaslala a kdýby bylo výkoně řádovny přilii přěny v provádění zákona o svěcení náde, ozval by se New Yorkem tak mocný vřelík nevole, že by ho páni zákonodárcové v Albany, jakkoliv vřelce mřvali k přímám národa zabadněné uli, museli nalyše a že by pak bylo zmřelání čelí zákonů pravděpodobno. K tomu však nedělká čelí stýj co stýj dojt nenechaj, proto chovají se nyní tak pokojně a pak až doba zasedání legislatury bude odročena, ukážou teprve své ostré drápy. Tedy jen opatrně! Legislatura posud zasedá a proto ji nuti ještě v čas, hledě k zákonu o svěcení neoblie, tak jednati, aby se občané Newyorkští nepotřebovali obávkami chvilu, kdy legislatura bude odročena.

O velikém neštěstí, které se přihodilo v úterý dne 20. t. m. v nešťastném městečku Newyorkské země se již předělně tédně krátce zmůnil; podáváme ještě následující bližší podrobnosti. Skolu tuto navřeloval 700 dítek pocházejících většinou z chudších tříd. Všechny se nacházely ve svých školních světnicích, kdý nastal poplach, že hoří. Na to následovalo ihned strašné zřelění. Střelování dítek ze čtvrtého poschodí pokojně započalo a šlo před se v rychlém pořádku, kdý na jedinou jeptišku, dohlížitelka dívčího oddělení, padla do mdlob. Tím nastal mezi dítkami větší vřelí smutek a všechno se začalo hrnout na chodbu. Na schodech již přepělných utvořila se tláčenice, v níž šlo o život. Zábředil okolo schodiště se prolomilo celá hromada zápaselých dítek padla stěhlav dolů na dlažbu, kde pět až šest skupeno bylo jedno na druhém. Policie a hasiči se dostavili v krátké chvíli, ale jejich práci překážely přilii postrážené dítky, které neustále padaly neb skákaly se schodů, jenoue tšněny od zduřelých, které se taktéž hleděly prodrati ven. Set dítek bylo hned na počátku zřelivno jakožto mřtvol. Osm jiných zemřelo za krátký okamžik po vřelání. Velký počet jiných, které byly dopraveny do sousedních budov, dokonával na cestě. Zřelění, kdý zpráva o tom se roznesla, bylo ohromné a velké zástupy lidí proudily ulicemi na blízku školní budovy. Oheň, z něhož dým se šliil po celé budově, a jenž spásohiti takovou pobroumu mezi nevinnými dítkami, ani za ten poplach nestál. Vzniklo ve hromadě smeti v přistěnků pod schody vedoucími na jižní straně budovy z druhého patra do třetího. Dounal již po nějakou dobu až prolhal se stěnou dílek chodbu od školní světnice v práci a plazil se vřelou do třetího patra, dříve nežli se o něm vědělo. Právě v ten okamžik zaklepal kdosi na dvře patřící třídě v druhém poschodí, chtějí mluvit i jedním z děvkáček; dveře tyto otvíraly se zrovna naproti přistěnků, v kterém dounalo smeti. Učitelka otevřela, ale v ten okamžik vyřelily plameny z pod přistěnků, avšak ne dříve, dokud to zřelivá dítky nezahledily. Všechny pokusy ukonejšiti je byly mřny i hoaly se divoce ze světnice. Dým se z přistěnků znovu vyřelil a v málo vřelích rozšířil se po všech světnicích. Budova jest o pěti poschodích a má devět světnic, sedm pro dívky a dvě pro chlapce. Kdý devěťnáct ve druhém patře vyřelila ze svých světnic, dostala se sotva ke schodům, kdý se na ně začali hrnout chlapci a dívky z horních pater, načež následoval shora zmřelý vřel, jehož líčen pro svou hrůzu se peru choděbách a na schodech ležely roztrhané knížky, rozbité tabulky pouzdra na pára a kusy oděvu — dšed to památky divokého zápletky, aby unikly smřti. Mřvé dítky dopraveny byly do sousedního chráma Nejevřelého Vykřepitele, kde položeny byly do chrámové lodí. Matky radice si oesta hantým stávkem policie napl-

ly, neboť učelí mnozí plyn, které konečně, když se vřelí spásohiti málo strachů vřaboch. Podobný vřaboch učelí se neoběvo na rohu ulice Broadway a Maiden Lane. Nejlepší na tom jsou spoletnosti pojišťovací pro život. Účastník Newyorský občan, jenž vidí, že život jeho jest se všech stran těžce ohrožen, posvěřil na svou rodinu a hledi sepoč o ni se postarati a skládká těžce vydělané peníze ke spoikém pojišťovně na život a čras.

Prato! — Proč moiež škůny v New Yorku, když byly znovu ohřaty a tak horlivě jim dávan přechod, nyní tak vřelou jsou plodiny anebo ani vřelou nepřítny, o tom zmluň se "N. Y. Nachrichten": "Někdejší puritánské škůny o svěcení neoblie a nyní vřelend do nového tesatního zákonění, zřádkají nyní jaksi v pozadí a provádějí se se shovřatostí co nejvřelší; policie nepřimahuje pouze jen jedno oko, vřel hneď jakmile nějaký porušen tohoto zákona spozoruje, zhráka vyřel, jako by jeh vřelce ani nebylo. Ale to je právě to, co nás nedělká čelí. Legislatura totiž právě zaslala a kdýby bylo výkoně řádovny přilii přěny v provádění zákona o svěcení náde, ozval by se New Yorkem tak mocný vřelík nevole, že by ho páni zákonodárcové v Albany, jakkoliv vřelce mřvali k přímám národa zabadněné uli, museli nalyše a že by pak bylo zmřelání čelí zákonů pravděpodobno. K tomu však nedělká čelí stýj co stýj dojt nenechaj, proto chovají se nyní tak pokojně a pak až doba zasedání legislatury bude odročena, ukážou teprve své ostré drápy. Tedy jen opatrně! Legislatura posud zasedá a proto ji nuti ještě v čas, hledě k zákonu o svěcení neoblie, tak jednati, aby se občané Newyorkští nepotřebovali obávkami chvilu, kdy legislatura bude odročena.

O velikém neštěstí, které se přihodilo v úterý dne 20. t. m. v nešťastném městečku Newyorkské země se již předělně tédně krátce zmůnil; podáváme ještě následující bližší podrobnosti. Skolu tuto navřeloval 700 dítek pocházejících většinou z chudších tříd. Všechny se nacházely ve svých školních světnicích, kdý nastal poplach, že hoří. Na to následovalo ihned strašné zřelění. Střelování dítek ze čtvrtého poschodí pokojně započalo a šlo před se v rychlém pořádku, kdý na jedinou jeptišku, dohlížitelka dívčího oddělení, padla do mdlob. Tím nastal mezi dítkami větší vřelí smutek a všechno se začalo hrnout na chodbu. Na schodech již přepělných utvořila se tláčenice, v níž šlo o život. Zábředil okolo schodiště se prolomilo celá hromada zápaselých dítek padla stěhlav dolů na dlažbu, kde pět až šest skupeno bylo jedno na druhém. Policie a hasiči se dostavili v krátké chvíli, ale jejich práci překážely přilii postrážené dítky, které neustále padaly neb skákaly se schodů, jenoue tšněny od zduřelých, které se taktéž hleděly prodrati ven. Set dítek bylo hned na počátku zřelivno jakožto mřtvol. Osm jiných zemřelo za krátký okamžik po vřelání. Velký počet jiných, které byly dopraveny do sousedních budov, dokonával na cestě. Zřelění, kdý zpráva o tom se roznesla, bylo ohromné a velké zástupy lidí proudily ulicemi na blízku školní budovy. Oheň, z něhož dým se šliil po celé budově, a jenž spásohiti takovou pobroumu mezi nevinnými dítkami, ani za ten poplach nestál. Vzniklo ve hromadě smeti v přistěnků pod schody vedoucími na jižní straně budovy z druhého patra do třetího. Dounal již po nějakou dobu až prolhal se